

[Leth Mouritzen.]

en Opgørelse over, hvilke Materialer der findes i Øjeblikket, er det, fordi jeg mener, det er af afgørende Betydning for denne Lovgivnings Mulighed for at afhjælpe Bolignøden. Jeg kan gaa ind paa Rigtigheden af det ærede Medlem Hr. Jensen-Brobøys Betragtninger, naar han siger, at i Foraars-tiden maa vi forvente, at der ikke kan produceres eller ikke kan findes Lagre af Mursten i et saadant Omfang, at det normale Byggeri kan komme i Gang. Der kan i en saadan Situation være en vis Ræson i, at man fremmer et Byggeri af denne Art, som ikke anvender Mursten, men det maa dog samtidig tages i Betragtning, om det Installationsmateriel, som skal bruges i disse Huse, ogsaa er til Stede i tilstrækkelig Mængde, om det f. Eks. er til Stede i saa stor Mængde, at der er mere end det, man har Brug for i det Etagebyggeri, man i Øjeblikket udfører. Det er det jeg synes er saa afgørende nødvendigt at faa klaret. Hvor meget findes der af det Materiale, som skal bruges i begge Former for Byggeri? Er der mere Installationsmateriel end det, man har Behov for i Etagebyggeriet — ja, saa er der Mening i at sætte et Byggeri i Gang af den Art, vi her drøfter. Men er der ikke tilstrækkeligt Installationsmateriel til det ordinære Byggeri, som er i Gang, og som kan forventes at være i Gang i Foraars-tiden, anser jeg det for meget forkert, at man fremmer et mindre Byggeri, som sluger dette Materiel.

Nu hører jeg desværre igen, at naar vi kommer ind paa dette Emne: hvad der findes af Materialer her i Danmark — ja, saa sorterer det ikke under den højtærede Indenrigsminister, saa sorterer det under Handelsministeriet; og saa er Diskussionen derom altsaa for saa vidt færdig. Jeg vil gerne opfordre den højtærede Indenrigsminister til at foranledige, at der kommer et saa nært Samarbejde i Gang mellem de to Ministerier, at Indenrigsministeriet nøjagtigt ved, hvad der findes af den Art Materialer, som her er Brug for, saa at der kan lægges en virkelig Plan og man virkelig kan bedømme, om disse Elementhuse sluger mere af det Materiale, end godt er.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Johs. Christiansen: Jeg forstaar, at den højtærede Indenrigsminister stadig tænker sig Knuden løst gennem en normal Forhandling. For lidt siden gjorde jeg imidlertid op-

mærksom paa, at Fabrikkerne meget snart maa vide, hvordan Landet ligger, for at de kan komme i Gang med deres Forberedelser til Udnyttelse af fuld Kapacitet, hvis de skal være i Stand til at præstere de Huse, der kan blive Brug for i den kommende Sæson. Dette gaar jeg ud fra, at Ministeren er fuldt opmærksom paa; men for saa vidt Ministeren mener, at den Sag, som her er diskuteret, løser sig selv gennem Forhandling, vil jeg gerne stille den højtærede Indenrigsminister det Spørgsmaal, om han da ikke ogsaa samtidig er opmærksom paa, at han paatager sig et Ansvar ved at lade det gaa.

Indenrigsministeren (Kjær): Jeg skal blot til det ærede Medlem Hr. Johs. Christiansen sige, at det er min Opfattelse, at alt dette, i alt Fald til en Begyndelse, maa ske gennem Forhandling. Jeg er gennem visse Meddelelser i Pressen, senest et Referat i Dag af Ballerup-Maaløv Sogneraads Møde, vidende om, at disse Forhandlinger stadig væk foregaar. Der foreligger intet som helst for mig, og formentlig heller ikke for det ærede Medlem, om, at disse Forhandlinger ikke skulde kunne ende i et Resultat. Viser det sig imidlertid i Løbet af kortere Tid, at det hele løber ud i Sandet uden Resultat, ja, saa er det klart, at da vil man fra Indenrigsministeriets Side — hvor man har fulgt hele denne Sags Udvikling og ogsaa vil fortsætte dermed — paa det givne Tidspunkt gribe ind og søge at skabe en fornuftig Ordning, en Ordning, som begge Parter kan være tjent med, og deri ligger formentlig ogsaa: en Ordning, hvorefter det ikke bliver den ene Part alene, der faar sin Vilje igennem.

Lad mig kun sige, at jeg — dette være sagt til det ærede Medlem Hr. Kristen Amby — ingenlunde vil anse det for at være nogen heldig eller god Løsning, om man anbragte et eller flere Tusinde Elementhuse i saa nogenlunde samme Bydel. Det vilde være urimeligt over for den Kommune, inden for hvilken man anbragte dem, og det vilde af mange andre Grunde, som jeg ikke her skal komme ind paa, ogsaa virke uheldigt. Jeg er for saa vidt enig i, at vil København opføre større Mængder af disse Huse, bør de saa vidt muligt fordeles ud over Omegnskommunerne, men jeg har ogsaa af Samtaler med forskellige af disse Omegnskommuner forstaaet, at der i disse Kommuner i og for sig ikke var overvejende Betænkeligheder ved at tage en Del af Husene, hvis man i øvrigt kunde naa frem til en tilfredsstillende Ordning paa visse Omraader, som har Tilknnytning til dette Byggeri.